

Wiadomości

Czwartek, 10 lutego 2022

23 spotkanie z cyklu „Wieliczka-Wieliczenie” Bis!

Jadwiga Duda, prezes Stowarzyszenia „Klub Przyjaciół Wieliczki”, prowadząca spotkanie przywitała zebranych, przy szopce zapaliła świecę na znak, że przychodzący na świat w Jezus jest światłością świata. Zaprosiła wszystkich do powstania i zaśpiewania kolędy „Wśród nocnej ciszy” przy akompaniamencie na fortepianie Marii Nawrot, członka KPW. Następnie trzymając w ręce opłatek złożyła wszystkim życzenia noworoczne. Stanisław Dziedzic, sołtys wsi Koźmice Małe, radny Rady Miejskiej w Wieliczce rozdał zebrany opłatki - stosując dystans związany z koronawirusem - składano sobie życzenia.

Poinformowała że, w minionym miesiącu z zmarli: 17.12.2021 r. Maria Rydlowa lat 97, kustosz Muzeum „Rydlówka” w Bronowicach Małych, które członkowie KPW zwiedzali z jej przewodnictwem, 23.12.2021 r. Maria Berny, członek KPW w latach 1996 - 2002, lat 89, w latach 1993-1997 i 2011-2005 senator RP, autorka książek m.in. „Wołynianka”, „Pamiętnik dla Alicji. Świat w moich oczach”, która w 1943 r. uciekła z rodzicami przed rzezią na Wołyniu, gdzie mieszkali, do dziadka Klemensa Tatary w Koźmicach Małych - pochowana została we Wrocławiu, 26.12.2021 r. - Jerzy Surzycki, lat 87, uczestnik spotkań „Wieliczka-Wieliczenie”- spoczął na cmentarzu w Wieliczce. W ich intencji odmówiono modlitwę: Ojcze Nasz..., Zdrowaś Mario...Wieczne odpoczywanie...

Maria Nawrot, wieliczanka, poetka z tomiku wierszy swojego autorstwa pt. „Wiersze”, wydane przez Urząd Miasta i Gminy Wieliczka w 2021 r. odczytała wiersz pt. „Zjazd regionalistów”, przypominając zjazd 11-13.09.2014 r. w Bydgoszczy towarzystw regionalnych z całej Polski z okazji 25. lecia polskiego regionalizmu, w którym uczestniczyła delegacja KPW. Występ nagrodzono brawami a Jadwiga Duda obdarowała ją od KPW kwiatami.

Temat 23 spotkanie „Wieliczka-Wieliczenie” zaproponował mgr inż. Jan Matzke ze Stowarzyszenia „Klub Przyjaciół Wieliczki”, który zaprosił do Wieliczki kolegę mgr inż. Antoniego Dynowskiego do wygłoszenia prelekcji. Antoni Dynowski pochodzi z Przeworska, gdzie ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Władysława Jagiełły, następnie studiował na Wydziale Wiertniczo-Naftowym Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W latach 1977-1988 był sztygarem oddziałowym i zmianowym w Kopalni Soli „Wieliczka-Bochnia” w oddziałach eksploatacji otworowej Barycz i Łęzkowice. Kolejno pracował w Okręgowym Urzędzie Górniczym w Krakowie a następnie w Wyższym Urzędzie Górniczym w Katowicach, skąd przeszedł na emeryturę.

Prelekcje na temat gazu ziemnego niekonwencjonalnego i konwencjonalnego w Polsce z prezentacjami slajdów wygłosili: mgr inż. Antoni Dynowski, emerytowany Główny Specjalista Departamentu Górnictwa Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach, członek Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa w Oddziale Krakowskim - „Gaz ziemny pozyskiwany z formacji geologicznych łupków - zasoby i możliwości ich eksploatacji”; Stanisław Dziedzic i mgr inż. Lesław Madej z Raciborska, emerytowany pracownik Przedsiębiorstwa Poszukiwań Nafty i Gazu w Krakowie, w 1970 r. kierownik wiertnicy N24 na otworze R1 w Koźmicach Małych - „Otwory gazu ziemnego wysokometanowego „Ośrodek Zbioru Gazu (OZG) Raciborsko”: otwór R1 w Koźmicach Małych i otwór R4 w Gorzkowie podległe Kopalni Gazu Ziemnego w Łąckie Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa (PGNiG) SA w Warszawie, Oddział w Sanoku.”

Antoni Dynowski: „Wzrastające zapotrzebowanie na gaz ziemny przy równocześnie rosnących jego cenach skłaniają do poszukiwania nowych źródeł pozyskiwania tego surowca. W prezentacji zebrano podstawowe (powszechnie dostępne) informacje na temat historycznych już działań w zakresie poszukiwania węglowodorów z formacji łupkowych w Polsce, w szczególności: pochodzenia gazu ziemnego na tle budowy geologicznej i historii rozwoju życia na Ziemi, teorii powstania węglowodorów i złóż węglowodorów, właściwości gazu ziemnego a także nowych metod poszukiwania i udostępniania gazu z formacji łupkowych, w tym wiercenia kierunkowe i szczelinowania hydrauliczne. Stany Zjednoczone są pierwszym krajem, w którym na dużą skalę rozpoczęto eksploatację gazu ziemnego z łupków. Łupkowy sukces nie zdarzył się przypadkowo i nie narodził się w jedną noc. Aż 18 lat trwały prace nad odpowiednim udoskonaleniem technologii (odwierty horyzontalne oraz szczelinowanie hydrauliczne), które doprowadziły do rewolucji w wydobywaniu gazu ze złóż łupkowych. Rozpoczęta w 2008 r. w USA łupkowa rewolucja zmieniła energetyczną mapę tego kraju. W latach 2007-2013, dzięki rosnącemu rozpoznaniu złóż łupkowych, odnotowano ponad 6,5-krotny przyrost udokumentowanych zasobów gazu i ropy naftowej. W Stanach Zjednoczonych znajduje się kilkadziesiąt perspektywicznych formacji łupkowych występujących w różnych basenach sedymentacyjnych. Optymistyczne szacunki amerykańskiej agencji Energy Information Administration (EIA), która jest analitycznym i statystycznym ramieniem amerykańskiego Departamentu Energii, opublikowane w kwietniu 2011 r. rozbudziły nadzieje na rewolucję i w Polsce. Wynikało z nich, że zasoby tego surowca mogą sięgać u nas nawet ponad 5,3 bln metrów sześciennych. To astronomiczne wręcz ilości, biorąc pod uwagę, że zasoby gazu ziemnego ze złóż konwencjonalnych w Polsce wynoszą około 75 mld m³. Polska zużywa kilkanaście mld metrów sześciennych gazu rocznie, z czego większość sprowadza. Ta wielkość szacowanych zasobów stała się impulsem do zainteresowania poszukiwaniem gazu ziemnego w formacjach łupkowych zarówno wśród firm krajowych, jak i wielu firm zagranicznych. Poszukiwanie niekonwencjonalnych złóż węglowodorów w Polsce rozpoczęło się w 2010 r., kiedy to Minister Środowiska udzielił pierwszych koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż gazu ziemnego i ropy naftowej z formacji łupkowych. Maksymalna ilość koncesji przypadła na 2013 rok. Wobec niezadawalających wyników prac geologicznych, w 2018 roku ostatecznie zamknięto program poszukiwania węglowodorów z formacji łupkowych. Dziś, przy rosnących cenach gazu, zaczyna się rozważać możliwości powrotu do zagadnienia

eksploatacji gazu ziemnego z formacji łupkowych.

Stanisław Dziedzic odczytał informacje o złożu gazu ziemnego „Raciborsko”, pozyskane przez Jadwigę Dudę z PGNiG Oddział w Sanoku od Pani Anny Folcik, kierownik Działu Komunikacji i Public Relations.: „RACIBORSKO - 1” PGNiG SA Oddział w Sanoku prowadzi eksploatację węglowodorów w czterech województwach: podkarpackim, małopolskim, świętokrzyskim i lubelskim. Eksploatacja prowadzona jest poprzez 34 jednostki organizacyjne (kopalnie) podlegające pod 4 Ośrodki Kopalń (Łańcut, Przemyśl, Tarnów, Krosno). W powiecie wielickim wydobywanie prowadzone jest w oparciu o Złoże Raciborsko. Pod względem administracyjnym obszar i teren górniczy „Raciborsko-1” zarządzany jest przez Kopalnię Gazu Ziemnego Łąka, wchodzącej w skład Ośrodka Kopalń Tarnów. Organem górniczym nadzorującym eksploatację złoża jest Okręgowy Urząd Górniczy w Krakowie.

Charakterystyka geologiczna złoża z określeniem jego granic oraz warunki hydrogeologiczne wydobywania kopaliny: Złoże gazu ziemnego „Raciborsko” położone jest w zachodniej części środkowego Zapadliska Przedkarpackiego, w obszarze na zachód od zatoki gdowskiej w strefie nasunięcia karpackiego. Złoże związane jest z utworami miocenu zalegającymi na zerodowanym i zdyslokowanym podłożu kredowo - jurajskim. Na złożu „Raciborsko” w latach 70-tych odwiercono 9 odwiertów, obecnie pracują dwa: - Raciborsko - 1: (w miejscowości Koźmice Małe). Odwiert został odwiercony w 1970 r., a oddany do eksploatacji w 1971 r. Głębokość całkowita 2408,5 m, w chwili oddania do eksploatacji 545,0 m.; - Raciborsko - 4: (w miejscowości Gorzków). Odwiert został odwiercony i oddany do eksploatacji w 1971 roku. Głębokość całkowita 805,0 m, w chwili oddania do eksploatacji 670,0 m. Odwierty Raciborsko:-1a, -5, -7, -9, -10, -11, -15, to odwierty zlikwidowane. Kopalnią główną złoża Raciborsko jest wysokometanowy gaz ziemny. Gaz ziemny pochodzi z poziomów mioceńskich i jest gazem bezgazolinowym. Złoże gazu ziemnego „Raciborsko” objęte jest obszarem górniczym „Raciborsko-1”, utworzonym decyzją Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. Powierzchnia obszaru górniczego „Raciborsko-1” wynosi 8 132 985 m². Teren górniczy pokrywa się z granicami obszaru górniczego. Złoże gazu ziemnego „Raciborsko” nie leży w obrębie obszarów należących do Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000. W jego granicach nie występują także inne formy przyrody ujęte w ustawie o ochronie przyrody. Sposób prowadzenia eksploatacji złoża nie stanowi zagrożenia dla ludzi oraz świata roślin i zwierząt. Eksploatacja złoża „Raciborsko” prowadzona jest w oparciu o posiadaną koncesję na wydobywanie gazu ziemnego, zgodnie z Projektem Zagospodarowania Złoża oraz Planem Ruchu Zakładu Górniczego”. Dziękujemy Pani Annie Folcik za przesłanie tej informacji.

Lesław Madej poinformował o przebiegu wierceń na otworach: R1a, R1, R3 i R15 w Koźmicach Małych oraz wierceń na otworach: R7 i D7 w Raciborsku w 1970 r. (foto 6356f) Fotografie wiertni udostępnił Waldemar Pirowski.

Po prelekcjach, które publiczność nagrodziła brawami, do sali „Magistrat” przybyła grupa kolędników misyjnych z gwiazdą z Parafii pw. Matki Bożej Częstochowskiej w Sierczy: (foto

6356) Dominik Gumuła, Kamila Gumuła, Karolina Gumuła, Mateusz Gumuła, Wiktoria Łaciak, Ada Piąstka, Julia Piątek, Paulina Pajerska, Sebastian Pajerski, Aleksandra Stanowska, Julia Ubik, Julia Wilczek z opiekun Jadwigą Piąstka, pod kierunkiem siostry Rafaeli Puzio, urszulanki. Wspólnie z publicznością śpiewali kolędy oraz przedstawili rymowany dialog Kazacha z Maryją i Józefem na temat pomocy dla dzieci w Kazachstanie. Występ nagrodzono brawami. Wykonano wspólne zdjęcie uczestników spotkania - 42 osoby m.in. Zenobia Kłapa z Gminnej Rady Seniorów, Kazimierz Windak, radny Rady Miejskiej w Wieliczce, Adam Czajczyk, sołtys wsi Gorzków, Maciej Rzepecki, uczeń Szkoły Podstawowej nr 2 w Wieliczce., 14 członków KPW.

Uczestnicy spotkania rozmawiali z prelegentami na prezentowany temat. Prowadząca spotkanie prelegentom i artystom podziękowała i wręczyła upominki książkowe od Burmistrza Miasta i Gminy Wieliczka i od Kopalni Soli „Wieliczka” SA. Dziękujemy. Zaprosiła zebranych na kolejne 24 spotkanie „Wieliczka-Wieliczanie” Bis! 23 lutego b.r., oraz na zwiedzanie z przewodnikiem wystaw w Muzeum Czartoryskich 1 lutego i 8 lutego b.r. w podziemiach Sukiennic w Krakowie, a 29 lutego o godz.10.15 na zwiedzenie wystawy fotograficznej pt. „Podróż w przeszłość Wieliczki” w Zamku Żupnym w Wieliczce - w Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Wszyscy uczestnicy spotkania otrzymali: „Wiersze” Marii Nawrot, kalendarze na 2022 r. Mogli zabrać lokalne pisma „Głos Wielicki” ze stycznia 2022 r., w którym jest relacja Jadwigi Dudy z 22 spotkania „Wieliczka-Wieliczanie” Bis! pt. „Akademia Górnicza w Leoben i jej wychowankowie związani z Wieliczką”, „Puls Wieliczki” oraz materiały reklamowe przywiezione przez Agnieszkę Nowak ze Stowarzyszenia „MANKO” w Krakowie. Od Łukasza Salowarskiego, prezesa Zarządu MANKO Stowarzyszenie „Klub Przyjaciół Wieliczki” otrzymało „Certyfikat dla partnera ogólnopolskiej kampanii Społecznej Mądre Leczenie TO SZYBSZY POWRÓT DO ZDROWIA!”.

Dziękujemy.

Stowarzyszenie „Klub Przyjaciół Wieliczki” zaprasza na 24 spotkanie z cyklu „Wieliczka-Wieliczanie” Bis! 23.02. (środa) 2022 r. o godz.16.00-tej w Wieliczce w sali „Magistrat” pt. „Nadzór Starostwa Górniczego w Krakowie nad kopalnią soli w Wieliczce w latach 1872-1918”- dr Paweł Krokosz z Instytutu Historii i Dziedzictwa Narodowego Uniwersytetu Papieskiego im. Jana Pawła II w Krakowie. Spotkanie prowadzi Jadwiga Duda, prezes Stowarzyszenia „Klub Przyjaciół Wieliczki”.

Opracowała Jadwiga Duda